

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.
Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.
Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.
Web: <http://www.eltemps.cat>
Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat
Subscripcions: 902 131 025.
L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.
subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.
Director de continguts: Àlex Milian.
Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton
Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert
Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolàs
Tomàs, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa.

Subscripcions: Sumpci Palau.

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.

Diplomàcies

Una de les obsessions que articula el discurs del Partit Popular –i de les forces polítiques espanyolistes en general– és la “gran” inversió que la Generalitat de Catalunya dedica a “la deriva independentista”. Els dirigents del PP i els membres del govern de Mariano Rajoy insisteixen, amb tenacitat ofensiva, que Artur Mas hauria de deixar de costar la despesa en “l’aventura sobiranista” i hauria de dedicar-se a “governar”. El to ha pujat en les darreres setmanes i un dirigent local del partit va arribar a acusar la setmana passada Convergència i Unió de “robar als pobres per finançar independentistes”. Dins aquesta argumentació, un dels objectius que més saliva i més tinta aplega és la denúncia contra “la xarxa diplomàtica paral·lela” que està estenent pel món el govern d’Artur Mas. Un “capritx” i un “deliri” que el PP considera injustificable.

És veritat que el president Mas ha fixat aquest objectiu –el reforçament de la representació de la Generalitat en l’exterior– com una prioritat. I ho fa amb una doble argumentació. D’un costat, el govern de CiU considera aquesta xarxa com “una estructura d’Estat” bàsica que cal anar definint en el camí de la “desconnexió” de l’Estat espanyol. Això sulfura el Partit Popular. De l’altre, el mateix Mas i els seus consellers insisteixen en la necessitat de concretar aquest desplegament perquè les oficines que la Generalitat manté i obre a l’estranger són del tot necessàries per a les empreses catalanes. El primer argument pot satisfer els anhels de l’independentisme, conscient que cal apuntalar estructures per mantenir encarrilat el procés sobiranista. El segon hauria de convèncer a tothom. Perquè és obvi que el Govern espanyol perjudica dràsticament l’economia catalana –que reivindica cínicament com “el motor d’Espanya”– en una contradicció difícil de suportar. Només cal fer una ullada a l’eficàcia de la diplomàcia espanyola per impulsar i ajudar les empreses catalanes fora d’Espanya. Més obvi encara: només cal repassar les inversions de l’Estat en els darrers anys en infraestructures necessàries per millorar la competitivitat de les empreses catalanes. Unes inversions, com ara les que afecten el corredor del Mediterrani, que beneficiarien també la solvència de les empreses valencianes, murcianes i andaluses. La constatació és més agra considerant que les empreses que més creixen en volum d’exportació són precisament les catalanes.

La qüestió esdevé una caricatura macabra si es té en compte, també, els recursos que l’Estat aboca en la seua diplomàcia fallida i els que dedica la Generalitat a les seues oficines exteriors. Com s’atreveix el Govern espanyol o el PP a criticar “les ambaixades catalanes” quan representen una mil·lèsima part del volum total espanyol?

Als nostres lectors

Comparacions ofensives

Quina despesa dedica la Generalitat de Catalunya a la representació exterior? Quin volum d’inversió representa comparat amb les partides que el Govern espanyol dedica a la diplomàcia? Són les preguntes que respon el reportatge que EL TEMPS publica aquesta setmana. Àlex Milian repassa de manera exhaustiva la despesa espanyola, en un reportatge que analitza el cost d’ambaixades i consolats, de l’Institut Cervantes, de l’Institut de Comerç Exterior i de l’Agència Espanyola per a la Cooperació i el Desenvolupament. Tots aquests organismes articulen una xarxa de més de 500 oficines exteriors. Pel que fa al nombre de treballadors i funcionaris, Espanya se situa en el quart lloc dins la Unió Europea, per darrere de França, el Regne Unit i Alemanya.